

VANSBRO 0281-112 40

Beredskapsjobb till Vansbro

VANSBRO (FK) Antalet beredskapsplatser för Vansbro kommun kommer maximalt att uppgå till 37 stycken under den närmaste ettårsperioden. Förhandlingar har hållits med länsarbetsnämnden.

Fördelningen på beredskapsplatser kommer att få följande utseende: juli 5 platser, augusti 4 platser, september till oktober 28, november till mars 37, april till maj 28, samt juni 17 platser.

Antalet platser i skyddat arbete hos offentliga arbetsgivare blir liksom tidigare arton stycken.

HÄSTSKÖTSEL

Arbetslöshetsnämnden har behandlat några ansökningar om beredskaps hjälp. Appelbo ridklubbar har fått en plats beviljad till ridskolan på Kesholm från den första augusti. Tjänsten innebär häst- och stallskötsel, mindre/repARATIONER, städning av klubbstuga med mera.

Appelbo AIK får också en beredskaps tjänst fram till och med september på Gullängens Idrottsplats. Arbetet består av skötsel av hela idrottsområdet med två fotbollsplaner. Det blir gräsklippning, skötsel av löparbanor, kraftning och annat.

IKS-KATALOG

Dala-Järna IK vill ha IKS-hjälp för målning av JUF-lokalen. Arbetet ska genomföras som beredskapsobjekt så snart personal och tid finns, meddelar arbetslöshetsnämnden.

En IKS-katalog har upprättats för det närmaste året. Den omfattar niton projekt till en beräknad bruttokostnad av 832 000 kronor. 705 dagsverken kommer-att gå åt, för att utföra arbetena som godkänns av arbetslöshetsnämnden.

Ansvarsfrihet

JÄRNA (FK) Kyrkorådet och övriga kyrkliga organ beviljades ansvarsfrihet vid Järna kyrkofullmäktiges senaste sammanträde. Kommunförbundets revisor Per Anders Hjelm hade kommit för att informera om revisionsfrågorna.

Hjelm lämnade förklaringar och besvarade frågor om bokslutet. Efter genomgången beslutade kyrkofullmäktige godkänna det sanna.

Fullmäktige gav sitt stöd till en motion från Kjell Roos angående Rutsbroföden. Han kräver att fonden helt ska förvaltas av kyrkan. Den formella äganderätten har tillbörligt Vansbro kommun, och i kommunstyrelsens har ett förslag väckts att kommunen tar över förvaltningen av fonden. Detta möter sig alltså kyrkofullmäktige.

Baptistmöte

TYNGSJÖ (FK) Hur det var att vara evangelist i Tyngsjö för femtio år sedan kunde Olle Ek berättat när Tyngsjö Baptistförening hade möte i Eggerhult. Mötet hölls vid den stugan som en gång beboddes av Axel Nyström. Det var han som hade byggt ett kapell vid sin gård, och det var där Olle Ek hade hållit möten en gång i tiden.

Numera återstår emellertid bara tomplatsen.

Anna Lisa Persson berättade hur Axel Nyström hade kämpat för sin bygd. Utöver kapellet hade han också byggt en diversehandel och varit engagerad i ett vägbygge.

Inbjudan till vänort

Från Welké Mezirci, Vansbro kommuns vänort i Tjeckoslovakien, har en inbjudan kommit igen. Den riktar sig till fyra personer inom kulturens område. Kultur nämnden ska snarast möjligt utse fyra lämpliga och resvilliga personer.

Gatubeläggningar

Kommunstyrelsens arbetsutskott har antagit anbud för beläggning av gator i Vansbro. Det lägsta anbudet kom från Gatu & Väg och ligger på 823 930 kronor. Gatorna som ska underhållsas/teras är Flottarvägen, Skiljevägen, Timmervägen, Furuvägen, G F Bergsgatan, K Zetterlundsgatan, Idrottsgatan, Kapellgatan, Dalastigen vid Libras fabrik samt Skolgatan från Kapellgatan till Allégatan.

När sommaren kommer lever Vakern upp igen

VAKERN (FK) En gång i tiden blomstrade Vakern. Då fanns det sågverk, snickeri, kolbrygga och skola i den lilla finnmarksbyn. Och tre affärer.

När Inlandshanan lades ned dog byn. Men bara för att återuppstå på nytt. Stadsbor har nu köpt upp de gamla husen.

Under semestrarna är det nästan som förr, berättar Ove Liljeqvist, Vakerns ende faste invånare.

Ove växte upp i Vakern. Så småningom blev han bosatt i Vansbro. Men för fyra år sedan beslutade han sig för att flytta tillbaka till barndomsbyn.

Ove bor nu i den gamla konsumentbutiken. Här såldes förr bröd och amerikanskt fläsk i parti och minut till skogsarbetare, flottare och sågverksarbetare. Numera får man åka tre mil in till Vansbro för att handla.

Färdtjänst kommer och hämtar oss två dagar i veckan, så det är inga problem, säger Ove.

Med oss menar han sig själv och någon av de få som bebod grannbyn Mellanvakern.

CENTRALORT

När seklet var ungt och det begav sig var Vakern tillsammans med Sägen finnmarks "centralort".

— Här bodde flera hundra människor, säger Ove Liljeqvist och hämtar ett gammalt gulnat fotografi från en byrååld.

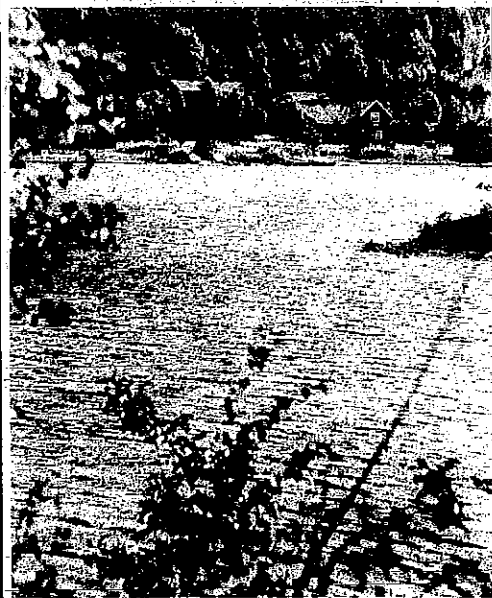
— Här är min klass i småskolan. Foto visar ett sällskap på ett tjugotal småpojkar och flickor utanför Vakerns skola, där det fanns två klasser med elever från grannskapet.

Vid den här tiden var det full rulljans i den idylliska finnmarksbyn.

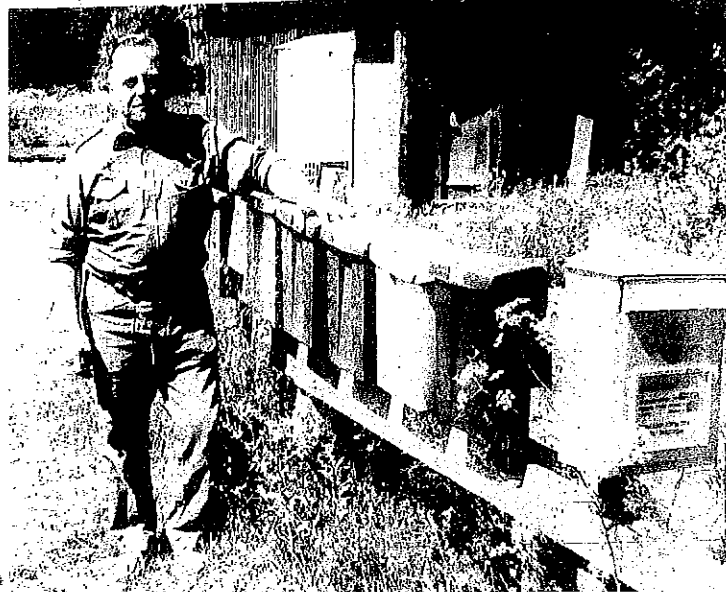
SÄGVERK

Skogen tjänade som födkrök för de flesta. Ett tjugotal arbetade vid Vakerns sågverk och ytterligare några förädlade virket vid byns snickeri. Servicen var god; Vakern hade tre specialaffärer, post och telegraf.

Men centralpunkten var ändå järnvägsstationen, byggnaden som symboliserade Vakerns födelse.

Vid änden av en fem kilometer lång sjö ligger Finnmarksbyn Vakern. Den har blivit en sommaridyll, som sjuder av liv under semestermånaderna.

Ove Liljeqvist är den ende fast boende i Vakern. Men raden av postlådor visar att den gamla byn lever igen.

1892 drogs Mora-Vänerns järnväg förbi här. Det passade bra att anlägga en station vid det fem kilometer långa sjösystem som dominerar platsen.

De milsvida skogarna gav arbete åt många. Timret drogs ned till Vakerns stränder, och flottades därifrån ned till byn. En av flottarna var Ove Liljeqvist.

27 000 STOCK

— Vi kunde ha så mycket som 27 000 stock på sjön, minns han. Det brukade ligga virke längs sjön ända upp till Andersfors.

Under kriget var järnvägstrafiken som livligast i Vakern. Bangården byggdes ut till att omfatta tre parallella spår. Krigstidens omåttliga behov av kol skulle tillfredställas.

Ute i finnmarksskogarna milade man som aldrig förr. Kolen transporterades in till Vakerns station där en stor brygga hade byggts. Järnvägsvagn efter järnvägsvagn fylldes av det svarta bränslet.

ALDRIG SIG LIKT

När kriget var över skulle aldrig Vakern mer bli sig likt. Sakta men säkert sjönk befolkningssiffrorna och det definitiva döds slaget blev nedläggningen av persontrafiken på Inlandshanan 1969. Den sista fas-

Trampdressiner är numera de enda fordonen som trafikerar Inlandshanan på finnmarken.

ta vakernbon avled i slutet av sjuttitalet, och byn var helt obebodd under några år fram till dess att Ove Liljeqvist flyttade hit igen.

När vi besökte honom var han i färd med att bygga ett försvarligt förråd av ved för de långa vintermånaderna. Som inte är så långsamma som man kan tro.

FULLT AV LIV

— Nej, jag har fullt göra om dagarna, säger Ove. Jag har mitt

eget hus att sköta om och så är jag gårdskarl i stationsbyggnaden. Inland kommer det några timmerhuggare och hälsar på och andra gånger hälsar jag på i grannbyn. Klockan närmar sig ett och det är dags för Ove att gå och hämta posten.

En lång rad av postlådor vid stationsbyggnaden vittnar om att den gamla finnmarksbyn fyllts av liv igen.

LARS WANFORS

Vakerns centralpunkt är stationshuset. En gång i tiden var det full rulljans här, men nu har gräs och sly böjat täcka de tre parallellspåren.

Bi Ma

MALUNG lung— sk framför all inte råd att skinnutstäl hembygdsg

Endast i der hela so öppen. Der är avklara dra vecka veckan.

— Vi har er den här vecka Halvarsson se skinnhanterverk Bondpå, Mah ning.

För två år s situation. De ringen stängd. sam kunde int tällningen, del den och att ringen öppen gar man inte.

— Det är e sida att kun ningen öppen 50 000 kronor att klara det. nor och det rå anställda och son på plats e Bondpå.

Bort

MALUNG här veckan i på att visa de luren i Malu

Det verkar rister och Mi reda på detta arsson fanns bygdgården inleda vecka person för a

Lars Halva av de få som

När till bara att hä — De pålsar, såg

Sonen I fisk och n